

ڈاکٹر مظہر احمد

اسسٹنٹ پروفیسر، شعبہ پشتو، مالاکنڈ یونیورسٹی

ڈاکٹر شیر زمان سیماب

اسسٹنٹ پروفیسر، پشتو اکیڈمی، پشاور یونیورسٹی

پاغندہ مختیار

ریسرچ آفیسر، پشتو اکیڈمی، پشاور یونیورسٹی

پښتو تپه کښې توهم پرستي

Dr. Mazhar Ahmad

Assistant Professor at Pashto department Univeristy of Malakand.

Dr. Sher Zaman Seemab

Assistant Professor, Pashto Academy University of Peshawar.

Paghunda Mukhtiar

Investigative Research Officer, Pashto Academy University of Peshawar.

*Corresponding Author:

Superstition in Pashto Tapa

Abstract.

Thousands of years ago, human life was completely different. In terms of genres, Pashto literature has an easy and flowing genre through which the talk is easily understood. Pashto Tapa is the spokesperson for the environment and people's thoughts and feelings. Pashto Tapa is the guardian of Pashtun traditions.

The superstition found in the Pashtun nation is also found in the Pashto Tapa among other things. In this article, the superstition in the Pashtun nation is being brought to the fore through tippa. There are more superstitions among the Pathans compared to other nations, the main reason for this is the presence of Hindus in this region, this is the reason why there is a mention of the superstitions of the Pakhtuns in the Pashto Tapa in the literary genres, which has been included in this article.

Key Words: *Pashto Tapa, Superstition, Literature*

د نن نه په زرگونو کاله وړاندې د انسانانو د ژوند معیار څنگه ؤ؟
په دې حقله د علم بشريات ماهرین یو خله نه دي او هر چا د خپلې اندازې
مطابق په دغه میدان کېنې د خپل فکر نیلي زغلولي دي - په دې حقله د
یوې ډلې دا خیال دے چې اول اول به انسانان په غرونو او ځنگلونو کېنې
پاتې کېدل - د بارانون، طوفانونو، یخنی، گرمی او خونخوار ځناورونه د
بیچ کېدو د پاره به په غارونو کېنې پتېده - د ژوندي پاتې کېدو د پاره به
ئې د ونو پانې، تخمونه او مېوې خوړې، د غم او خوشحالی په وخت کېنې
به ئې د مخصوصو اوزونو نه کار اخستو، زور اور مته ور او زړه ور به د
خپلې ټولني مشروه - ژوند په مخه روان ؤ او انسان د غار دخلي نه د ترقی
مزل شروع کړو او تر بناره را اورسېدو - او د ترقی دغه مزل لا په مخ په په
وړاندې روان دے - ولی نن مونږ په لکھونو کاله وړاندې د انسانانو د
ژوند د معیار، د هغوی د فکر انداز، ناستې پاستې، خوراک، جامه پیزار،
دودونو دستورونو، عقیدو، غم بنادو، او جرگو مرکو او نور ډېر داسې
څیزونه دي چې د هغې په حقله مونږ په یقین سره څه نه شو وئیلے البته

زمونږ سره فولکور واحد يو داسې ذريعه ده چې په دې باره کښې زمونږ
راهنمائي کولې شي.

پروفېسر ډاکټر سلمې شاهين په خپل کتاب "روهی سندرې" کښې

ليکې:

فولکور هغه علم دے چې د اولسي ژوند او ادبي تاريخ د

نامعلومه لرغوني دورونو سره تعلق لري.¹

د بدقسمتي نه پښتانه په يوه داسې خاوره ژوند کوي چې وخت په
وخت پرې د زمانې د انقلابونو سپلابونه راغلي او د ځان سره ئې دنورو
خيزونو نه علاوه د پښتنو د علم و ادب د کتابونو قيمتي ذخيرې هم په
مخه اوږې دي او نن زمونږ سره د اسلام د نور د راتلو نه وړاندې زمانې د
پښتو د ليک څه ليکلې ثبوت نشته او مونږ مجبوراً د پښتنو ژوند ژواک
په فولکور کښې لټوو. د پښتو دا اولسي ادب په صنفونو کښې تر ټولو نه
اسانه، روانه او زړه ته پرېوتونکې ټپه ده. ټپې ته مصرعه او لنډۍ هم
وائي. د پښتو ادب پوهانو د ټپې رنگ رنگ تعريفونه کړي دي خو
مختصراً ټپه د يوې نيمې مصرعې شعر ته وائي چې اوله مصرعه ئې د نهه

سیلابہ او دوپمہ مصرعہ ئی د دیارلس سبلاہ وی۔ د پښتو ټپې په حقلہ
پروفیسر ډاکټر سلمیٰ شاهین په خپل کتاب "روہی سنډری" کښې لیکي
چې:

"د ټپې یا لنډی د شاعر یا شاعرې د نوم او مقام په حوله
خوک په دعویٰ سره څه نه شي وئیلے۔ دغه شان ددې د
زمانې او دور تعیین هم نه شي کېدے۔ بیا هم دا خبره هر
چاته معلومه ده چې د پښتو سندرو دا قدیم ترین صنف د
پښتو اولسی ادب په ټولو دو رونو کښې هم په یو انداز
ژوندے او مقبول پاتې شومے دے۔ او په خپل اصلي
حالت کښې اوس هم هغسې موجود دے۔"²

د پښتو ټپې باره کښې یو بل نامتو لیکوال پروفیسر محمد نواز طائر
صیب په خپل کتاب "روہی ادب" کښې لیکي چې:

"پښتو ټپه ابتداء ہی سے اپنے ماحول اور عوام کے افکار و جذبات کا ترجمان رہا ہے۔ عوامی
شاعری کی یہ صنف جو پښتو لوک گیتوں اور ادب کے متعدد اصناف میں سے ایک ہے
قدامت کے لحاظ سے ان گزشتہ اور قدیمی ادوار کی یادگار ہے۔ یہ پښتو شاعری کی ایک ایسی

مخصوص طرز ہے جس کی دوسری زبانوں کے ادب میں کوئی مثال نہیں۔ یہ سراسر عوامی چیز ہے اور کوئی بھی شاعرہ یا شاعر اس پر اپنا دعویٰ ثابت نہیں کر سکتا۔³

ژباړه: پښتو ټپه د اول نه د خپل ماحول او د عومو د خیالونو او جذبو ترجمانه پاتې شوې ده۔ د عوامی شاعری دا صنف کوم چې د پښتو د اولسي سندرو او په صنفونو کښې هغه صنف دے کوم چې د لرغونتوب د لحاظه د زړو دورونو یادگار دے دا د پښتو شاعری یو داسې مخصوص طرز دے چې د نورو ژبو په ادب کښې ئې مثال موندے نه شي دا بیخي عوامی خیز دے او یو شاعر یا شاعرہ په دې خپله دعویٰ نه شي ثابتولے۔

که څوک غواړي چې د پښتنو د خوئی بوئی، راشه درشه، دود دستور، پتې کتې، لو لور، غرسمه، تربگنو او جرگو مرکو نه ځان په ښه شان خبر کړي نو هغه دې ارومرو د پښتو ټپې ژوره مطالعه او کړي۔ د پښتو ژبې او ادب پوهاند پروفیسر داود خان داود د ټپې باره کښې لیکي چې:

"غرض دا چې د اولس د ژوند یو اړخ هم داسې نشته چې د هغې په حقله به ټپې نه وي یا به دومره کمې وي چې د نشت برابرې وي۔ په هره موضوع او په هر مضمون د ټپو

دفترونه ليكله شوے دي - وئيلے شوے دي او د اولس په

ذهن کنبی پاتي شوے دي" ⁴

د پښتو ټپي لمن پراخه ده او د پښتنو د ژوند سره تړلي په ټولو واقعاتو راخوره ده - حقيقي مينه، مجاذي مينه، د وصال خوندونه، د هجران غمونه، هجره او رباب، د سپرلو گلونه، د خزانه بادونه، جمات او محراب، ساقی او شراب، ملا او ثواب، کالي او پتري، گودر او منگي، غر او ابشار، چينه او چنار او داسې نور ډېر بلها موضوعات دي چې د پښتو ټپي لمن ترې ډکه پرته ده ولې زمونږ موضوع په پښتو ټپه کنبی د توهم پرستي سره دے نو مناسب به دا وي چې خپلې موضوع له راشو -

توهم پرستي:

په داسې کارونو، خيزونو يا خبرو يقين کول چې د حقيقت سره پې څه کار نه وي توهم پرستي بللے شي - دين اسلام د هر قسم توهم پرستي نه په سختی سره منع راوړې ده - گټه او تاوان ورکونکے ذات د الله پاک دے - د الله پاک د حکم نه بغير، نه ستوري څه کولے شي، نه کوډې منترونه، او نه مزارونه - علامت محمد اقبال په خپل يو شعر کنبی فرمائي:

"ستاره کیا تیری تقدیر کی خبر دے گا

وہ خود فرائی افلاک میں ہے خوار و زبوں۔⁵

پروفیسر ڈاکٹر سلمیٰ شاہین د توہم پرستی۔ پہ حقلہ لیکھی چپی:

لا علمہ او بی خبرہ انسان د خپلو آرزوگانو، مصیبتونو
کشالو، او مشکلاتو د یقینی یا غیر یقینی کولو د پارہ خہ
خبری، خہ نخبی نخبانی او مشاہدی وضع کری دی۔

لکہ پہ خوب یقین کول، کوڈی روڈی، سپیلنی
لوگے کول، نظرماتی کول، پہ بابا گانو ورغور بدل، د
طالب یا ملا نہ بندونہ تعویزونہ اخستل، د موسم عمل،
شپہ او ورخ سپہرہ او بختورہ کپدل۔ د سر زروکو ورخ،
رنگونہ، موسمونہ او وختونہ مقررول او دغہ شان ئی د یو
کار یا یو پپنی او د هغو تر مپنخہ ربط راوستی شی۔
دغی باور او یقین کولو ته پہ حقیقت کنبی توہم پرستی

وئیله شی⁶

اگر چي د تعليم د زياتوالي او د سائنس د ډيري ترقي په وجه په
دغه خبرو يعنى (توهم پرستى) كښي كمې ضرور راغلي دى ولي نن هم په
پښتنه ټولنه كښي په دې يو شتمه پيړۍ كښي اوس هم داسې يو شمېر نر
او نسې شته چې په دغه ناولي كار كښي بوخت دي.

پښتانه په توهم پرستۍ كښي تر څه حده ككړي دي د ټيپي په رڼا كښي ئې
جاج اخلو .

➤ د كارغه اواز په فال نيول:

كله چې كارغه د چا د كور په بلي كيني او اوازونه كوي نو ددې نه
دا مطلب اخستې شى چې دغه كور ته مېلمانه راروان دي . يا كارغه چې د
چا په كور په هوا تېريږي او اوازونه اوباسي نو دا په دغه كور واله د مېلمه
د راتلو زېرمه كوي . په پښتو ټيپو كښي ددې وهم اظهار داسې شوى:

كارغه اواز كړو ته رانغلي

ما د كارغه نعرې په فال نيولي دينه

رب دې د لري راروان که

په فال دې نيسم د کارغونو اوازونه⁷

کارغه غونډی، باندې نعري کړي

راته بنکاريري چې اشنا سبا راحينه

کارغه وزر به دې د سرو کرم

که راله راوړي د جانان د خوا حالونه⁸

➤ په زیارتونو گرځېدل:

په زیارتونو گرځېدل او د زیارتونو نه خپل مرادونه غوښتل د اسلام له رویه ناروا عمل دے۔ او لویه گناه ده۔ په پښتنه خاوره، مختلف زیارتونه یا بابا گان د بېلا بېلو غرضونو د پاره مشهور دي۔ څوک نعوذ بالله بې اولادو له اولاد ورکوي۔ څوک دانې او زخي ښه کوي او چا د مال و دولت ذمه په خپل سر اخستې په پښتو ټپو کښې ئې مثالونه او گورۍ۔

سحر برکے خادر په سر کړی

د ماسخوتنه پوري کچ کړي زیارتونه⁹

کہ پیر بابا درلہ درنہ کرم
نامردہ یارہ ما بہ خدئے نہ درکونیہ¹⁰
پیرہ کاملہ رارسپہ
بپری شوہ غرقہ پہ تختہ ولاہ یمہ¹¹
پہ پیر بابا بہ ورغورپرم
کہ مہ قبول کری دا لنڈی لنڈی سوالونہ¹²

➤ سپیلنی لوگے کول:

سپیلنی پہ پنتانہ معاشرہ کنہی چا تہ د نظر نہ د بیج کپدو د پارہ
یا چہ شوک د نظرہ شوے وی هغوئی تہ لوگے کپری۔ خوشحال خان خٹک
پہ خپل کتاب "طب نامہ" کنہی فائدہ د سپیلنی" د عنوان لانڈی لیکھی چہ:

سپیلنے دارو دی جانہ
نہ شتہ نہ دارو تر دانہ
کہ دپوان وی کہ پیریان وی
ہمیشہ پہہ دا امان وی
پہ خورلو ہم پہ سوولو
سوڈئی ڈپر دے تر وئیلو¹³

دَبد نظر نہ د بیچ کبدو د پارہ د بیلگی پہ طور د پښتو دا تپہ
اوگورئ۔

سپر سپیلنی ورته لوگے کرئ

زیارت له تلی چا به ئی مخ لیدلے وینه¹⁴

➤ تور چیلے حلالول:

په پښتنه ټولنه کښې تور چیلے د صدقې او شکرانې د پارہ
حلالولے شی۔ د مثال په طور د پښتو دا تپې واخلئ:

جانانه تور چیلے حلال که

خڅنې اوشو په کاله دې پاتې شومه

جانانه تور چیلے حلال که

خڅنې اوشو په چمکې دې پاتې شومه¹⁵

➤ تعویذونه کول:

پښتانه د خپلو مقصدونو د حاصلولو د پارہ د تعویذونه سهاره هم
اخلي د تعویذونو هم بلها قسمونه دي مثلاً د ویرې تعویذ، د سر درد

تعویذ، د نوم (ناف) د پرپوتو تعویذ، په کاروبار کنبې د برکت د پاره
تعویذ، د نظر تعویذ، د پېریانو نه د حفاظت تعویذ، او داسې نور ډېر - او
لکه څنګه چې د تعویذونو بلها قسمونه دی دغه شان تعویذ لیکونکي هم
څه کم نه دي - مثلاً د جمات ملا، طالب، پیران، سپدان، میاګان او داسې
نور ډېر خلق -

پښتانه او بیا په تېره تېره پښتني زنانه اوس هم په تعویذونو یقین
ساتي او کوي د تعویذونو په حقله د پښتو دې څو ټپو ته څېر شئ:

سر مې نرے نرے خوږېږی

ماله تعویذ د نیم سیری او کره مئینه¹⁶

د منځ هډوکی مې وراسته شو

اشناله چا او کرل د صبر تعویذونه¹⁷

تعویذ اثر درباندي نه که

اوس مې نېولې ستا د پاره زیارتونه¹⁸

➤ په سر توره بنېږې کول:

په دين اسلام کنبې داسې څه خبره نشته چې څوک چا ته په
سر توره بنسپې يا دعا او کړي هغه به ضرور قبلېږي - پښتانه د سر تور سر
له بنسپې ډېر ويرېږي او ځان ترې ساتي:

"خدايه سر تور درته ولاړيم

د خپل اشنا د خپلېدو کوم سوالونه¹⁹

ما يارانہ کله کوله

سر تور ولاړ وي له بنسپې دې ويرېدمه²⁰

➤ د مازيگر بنسپې:

د پښتو ټپې په رڼا کنبې دا خبره ډاگې ته کيږي چې "پښتانه

ماځيگر" د دعا او خپرو د قبلېدو وخت گڼي - لکه دا ټپې:

مازيگر د مې بنسپې مکره

ته به دنياز بنسپې کوي رښتيا به شينه

مازيگر د مې بنسپې مکره

د مازيگر بنسپې کمرې نړوينه²¹

➤ په خوبونو یقین کول:

اگر چې نزدې نزدې هر سرے دا خبره مني چې د خوبونو د دنیا د
حقیقت سره څه کار نشته خو ولې بیا هم په نښه خوب لیدو خوشحالیږی او
په بد خوب لیدو غمژن کیږي - داسې هم وئیلے کیږي چې د خوب تعبیر
څوک څنگه اوباسي هم هغسې معامله ورسره کیږي پښتانه ځکه خپل بد
خوبونه چاته نه بیانوي او د خراب خوب په لیدو صدقه هم ورکوي:

بېگه مې خوب لیدو رښتیا شو

جانان په ویخه په ما واچول لاسونه

بېگه مې داسې خوب لیدلے

د سر زړو کړه رانه سپو او تنستونه

بېگه مې مړ په خوب لیدلے

سحر مې سرو شونډو پترې نیولې ونه²²

په پښتنه ټولنه کښې ددې نه علاوه هم یو شمیر توهمات دي - د
مثال په توگه د صفرې په میاشت کښې کویژدن ودونه نه کول، د نهی ورځ
منحوسه گڼل - د چرگې بانگ بد شگون گڼل، د نظر نه د بچ کېدو د پاره د

وړو کي ماشوم په مخ د رنجو کراس رابنځل، د بد نظر نه د بچ کېدو د پاره په کور کېنې زرکه ساتل، دغه شان د بد نظر نه د بچ کېدو په غرض د نوي کور په اوچت ځای سپياکه يا زړه خپلې زورندول - د نوي گاډي اخستونه پس د گاډي مخي ته توره چرکه حالول، په کور کېنې د ماښام نه پس جارو نه وهل، په کور کېنې د جولا جالې د کور د سپيره کولو ذريعه گڼل، د نظر نه د بچ کېدو د پاره چاته لارې توکل د تورو سترگو او شنو سترگو نظر ماتول، او داسې نوري ډېرې خبرې او کارونه اکر چې د علم د زیاتوالي او شعور را تلو په وجه کمې شوي ضرور دي خو ولې اوس هم ډېر پښتانه په دغه بې بنیاده خبرو یقین کوي -

حوالې

- 1 شاهین سلمی، ډاکټر، روحي سندرې، پښتو اکيډمي پېښور
یونیورسټي، ۲۰۱۳، مخ ۵
- 2 هم دغه اثر - ص ۱۰
- 3 طائر، محمد نواز، روحي ادب، پښتو اکيډمي پشاور یونیورسټي،
۱۹۸۷، مخ ۹۰
- 4 داؤد، داور خان، پښتو تپه، جدون پرنټنگ پریس پېښور، ۱۹۹۹،
مخ ۴۳

- 5 اقبال، علامہ محمد، بانگ درا - رابعہ بک ہاوس الکریم مارکیٹ
اردو بازار لاہور س.ن. ص-۲۸۵
- 6 شاہین سلمیٰ، ڈاکٹر، د پنتو تپہ، پنتو اکیڈمی پپنور
یونیورسٹی، ۱۹۸۸-۸۹ء، مخ ۸۵
- 7 ہم دغہ اثر - مخ - ۸۶
- 8 شاہین سلمیٰ، ڈاکٹر، روہی سندری، پنتو اکیڈمی پپنور
یونیورسٹی، ۲۰۱۳ء، مخ ۵۳۵
- 9 ہم دغہ اثر - مخ - ۴۷۲
- 10 ہم دغہ اثر - مخ - ۵۴۲
- 11 ہم دغہ اثر - مخ - ۱۵۶
- 12 شاہین سلمیٰ، ڈاکٹر، د پنتو تپہ، پنتو اکیڈمی پپنور
یونیورسٹی، ۱۹۸۸-۸۷ء، مخ ۸۵
- 13 خٹک، خوشحال خان، طب نامہ، پنتو اکیڈمی پپنور یونیورسٹی،
۱۹۸۵ء، مخونہ ۸۸، ۸۹
- 14 شاہین سلمیٰ، ڈاکٹر، د پنتو تپہ، پنتو اکیڈمی پپنور
یونیورسٹی، ۱۹۸۹-۸۸ء، مخ ۸۷
- 15 شاہین سلمیٰ، ڈاکٹر، روہی سندری، پنتو اکیڈمی پپنور
یونیورسٹی، ۲۰۱۳ء، مخ ۱۸۹
- 16 ہم دغہ اثر، مخ ۸۶
- 17 ہم دغہ اثر، مخ ۳۴۹
- 18 ہم دغہ اثر، مخ ۱۶۴
- 19 ہم دغہ اثر، مخ ۲۵۶
- 20 ہم دغہ اثر، مخ ۵۹۵

- 21 ہم دغہ اثر، منخ ۵۹۰
22 ہم دغہ اثر، منخ ۹۰